

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
עשרים וחמשה

היכל
שלישי

מאמר כבוד מלכותך יאמר

•

מכ"ק אדמו"ר הזקן
הרב רבי שניאור זלמן מליאדי
(בעל התניא והשו"ע)
וצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

יוצא לאור בפעם הראשונה מכתב יד

על ידי מערכת
„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ותשע לבריאה

לזכות
הילד **מנחם מענדל** שיחי' בן **חי' מושקא** שתחי'
גניביש

לרגל יום הולדתו ו' אלול
שיזכה לגדל להיות חסיד ירא שמים ולמדן
כרצון ולנח"ר כ"ק אדמו"ר זי"ע
לאריכות ימים ושנים טובות

*

נדפס ע"י הוריו וזקיניו
הרה"ח הרה"ת ר' **דניאל יעקב** וזוגתו מרת **חי' מושקא** שיחיו **גניביש**
הרה"ח הרה"ת ר' **יקותיאל יהודה** וזוגתו מרת **חנה** שיחיו **גניביש**
הרה"ח הרה"ת ר' **ארי'ה** וזוגתו מרת **אסתר** שיחיו **קאלטמאנן**
ולעילוי נשמת ר' **יוסף בנימין** בן **מנשה** הי"ד

MAAMOR
KEVOD MALCHUSCHA YOMEIRU

Copyright © 2018

by

Kehot Publication Society

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213

(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718

editor@kehot.com

Orders Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213

(718) 778-0226 / FAX (718) 778-4148

www.kehot.com

All rights reserved.

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch.

Printed in the United States of America

פתח דבר

לקראת יום הקדוש, יום הכיפורים הבעל"ט, הננו מוציאים לאור מאמר ד"ה „כבוד מלכותך יאמר” מאת כ"ק אדמו"ר הזקן.

המאמר נדפס כאן בפעם הראשונה, מכתב-יד מעתיק מספר 25*.

לתועלת הלומדים ומעיינים הוספנו בשולי הגליון מראי מקומות וציונים, ובראש הקונטרס – פאקסימיליא.

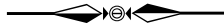
*

הקונטרס נערך על ידי הרה"ח ר' גבריאל שי' שפירא.

מערכת „אוצר החסידים”

ערב יום הקדוש, יום הכיפורים, ה'תשע"ט
ברוקלין, נ"י.

(* תכריך כת"י זה, נתקבל לאחרונה לספריית אגודת חסידי חב"ד, ע"י הרה"ח ר' ארי'ה קאלטמאנן לע"נ אביו ר' יוסף בנימין בן ר' מנשה הי"ד.

כבוד מלכותך יאמרו¹ וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו, והענין, דלפי סדר ההשתלשלות בדרך עילה ועלול לכאורה אינו מובן, איך אפשר להיות ביטול היש הואיל שנשתלשל כ"כ למטה להיות יש ונפרד בפ"ע, וגם איך יכול להיות התכללות העליון בתחתון, כמו שמצינו שבזמן בהמ"ק ה' גילוי השכינה בהיכל קדשי קדשים, צמצם² שכינתו בין שני בדי ארון, הואיל³ שהוא בחי' בלתי גבול וד"ל.

אמנם דהנה בין נאצלים לנבראים יש ממוצע וגם בחי' פרסה⁴ מפסיק כמ"ש והבדילה⁵ לכם הפרוכת בין הקדש ובין קדש הקדשים, והממוצע הוא בחי' מלכות דאצילות המקבלת מעולם האצילות ומשפעת לבי"ע להיות כח הפועל בנפעל, ונקרא בחי' זו אל' מסתתר וד"ל, וגם זה דרך⁶ הפרסא דבוקע הארתה דרך המסך ועובר.

ולהבין בחי' מסך⁷, על דרך משל⁸ כשאדם גדול רוצה להבינו לקטן דבר שכל, הנה כשיגיד לו דבר השכל בשלימות לא יקבל כלל, לכן מצמצם את

שמ"ב (שער דרושי אבי"ע) פ"ג. תו"א יב, ב. יד, ג. סידור עם דא"ח קמה, ב. מאמרי אדה"ז על פרשיות התורה ח"א ע' שמש ובהנסמן במ"מ לשם. תו"ח ויקהל שפט, א. ושי"נ.

9) מסך על דרך משל: ראה ג"כ לקו"ת הוספות נג, ד. מאמרי אדה"ז על פרשיות התורה ח"א ע' קב. מאמרי אדה"ז במדבר ח"ב ע' תתמה.

10) משל כשאדם גדול: להרחב הביאור ראה מאמרי אדה"ז ענינים ח"ב ע' תעח ואילך: ואם צריך להשפיע לתינוק אינו יכול להשפיע לו ע"י הדיבור, כי בדיבור מאיר השכל כמו שהוא בעצם, והתינוק אינו יכול להבינו. ע"כ הוא מסביר לו ע"י משל, שהמשל בתחילה הוא דווקא מסתיר את השכל וע"י יכול אח"כ להבין השכל כמו שהוא בעצם, והמשל הנ"ל הוא כמו מי שאינו יכול להביט בשמש עצמה רק ע"י מסך, שהמסך הוא מסתיר את גוף השמש [ש]שתנה האור מכמו שהי' באופן של המקבל [ש]שתנה האור מכמו שהי' בעצם בלי לבוש ע"כ יכול להבינו, כך הוא בנמשל למעלה, שכדי שיהי' יכול להיות מבחי' מל' דאצי' בחי' בע"ג נבראי'

1) כבוד מלכותך יאמרו: נעתק מכת"י 25 (מז, א).

לכללות המאמר ראה גם ד"ה כבוד מלכותך במאמרי אדה"ז כתובים ח"א ע' קעב. ובענינים ע' שיג ואילך.

עוד מאמר בד"ה זה נמצא במאמרי אדה"ז הנחות הר"פ ז"ל ע' קפו.

2) כבוד מלכותך יאמרו: תהלים קמה, יא.

3) צמצם שכינתו בין שני בדי ארון: ראה תנחומא ויקהל ז. שהש"ר פ"א י"ד (ג) טז, ב. מאמרי אדה"ז תקס"ג ח"א ס"ע שמו ואילך. לקו"ת אמור לד, ב.

4) הואיל שהוא בחי' בלתי גבול: ראה עבוה"ק ח"א רפ"ח (בשם הראשונים). הובא בלקו"ת עקב טו, סע"א: כשם שיש לו כח בלי גבול, כך יש לו כח בגבול.

5) פרסה מפסיק: ראה סידור עם דא"ח קמה, א ואילך. תו"א לך לך יב, א ואילך. וראה שם יג, א.

6) והבדילה לכם הפרוכת: תרומה כ, לג.

7) אל מסתתר: ישע"י מה, טו.

8) דרך הפרסא . . אור תולדה: ראה ע"ח

השכל בכדי להבינו אפס קצהו, בחינה זו נק' מהות השכל הגדול אלא שנתצמצם וד"ל. אבל כשמבינו את השכל עפ"י משל הרי נעלם מהות השכל לגמרי, ואעפ"י שמבין את השכל מהמשל אינו נק' מהות השכל כי אם הארת מהותו, והמשל יש לו שייכות להשכל, כי דייקא ממשל זה יוכל להבינו ולא ממשל אחר וד"ל. והמשל נק' בחי' מסך שדרך בו בוקע הארת השכל וזו נק' אור תולדה.

וכן בנמשל, בחי' מלכות הוא בחי' אותיות¹¹ מלשון אתא מההעלם אל הגילוי, הנה כשהאותיות מסודרות, מהות השכל בגילוי, משא"כ כשהאותיות מעורבין נעלם מהות השכל, וכשיסדרן ונגלה נק' אור תולדה וד"ל. והנה האותיות¹² נק' בשם אבנים כמ"ש בס"י¹³ יצירה אבן אחת בונה בית אחת שתי אבנים בונה שתי בתים וכו', וכשהן בערוב נק' בחי' זו גל של אבנים, וזהו גל¹⁴ של אבנים שהקים יעקב אע"ה להבדיל בין ארץ לחוץ לארץ וכמ"ש אס"י¹⁵ אתה לא תעבור את הגל הזה וכו' גלעד¹⁶ וכו'.

והנה בחי' מסך זו הוא בין כתר לחכמה דבריאה כמ"ש לעולם¹⁷ ד' דברך נצב בשמים, כי¹⁸ עמך מקור חיים באורך נראה אור, בחי' אור תולדה וד"ל, שהוא בחי' שינוי מהות וד"ל.

בעצם מכמו שהי' ע"כ יכול להיות בע"ג.
 11) אותיות מלשון אתא: ברכה לג, ב. ראה תו"א משפטים עז, ג. מאמרי אדה"ז תקס"ה ח"א ע' יג. הגהות לד"ה פתח אליהו שבתו"א תרנ"ח ע' נט. סה"מ תרנ"ט ע' מא. עטר"ת ע' רב. ועוד.
 12) האותיות נק' בשם אבנים: ס' יצירה פ"ד, מט"ז. תו"א ויצא כא, ב. ס' הערכים- חב"ד כרך א' ע' מז. וש"נ.
 13) בס' יצירה אבן אחת בונה בית: ראה ס' יצירה פ"ד, מ"ב.
 14) גל אבנים שהקים יעקב: ע"פ ויצא לא, מו. ראה גם סידור עם דא"ח צו, ג ואילך. לקו"ת אמור לב, א. שה"ש לו, ג. שער היחוד לאדהאמ"צ קמד, ב (ובמ"מ שם). המשך תער"ב ח"א ע' רו.
 15) אם אתה לא תעבור: ויצא לב, נב: ואם אתה לא תעבור אלי את הגל הזה.
 16) גלעד: ראה שם לב, מז.
 17) לעולם ד' דברך נצב בשמים: תהלים קיט, פט.
 18) כי עמך מקור חיים: תהלים לו, י. ראה מאמרי אדהאמ"צ בראשית ע' קפה.

גשמיים יש מאין צריך להשתנות המהות של האור שהוא בחי' מל', ע"י פרסא, ועי"ז יוכלו המקבלי' לקבל אח"כ. והפרסא נק' למעלה בחי' מל' שבמלכות ולמטה נק' גל עד, שזהו שעשה יעקב ללבן, שיעקב הוא בחי' אצי' ולבן הוא בחי' בי"ע כידוע, ע"כ הי' צריך להיות ביניהם גל דהיינו בחי' מסך ופרסה. ולהבין למה נק' הבחי' פרסא הנ"ל בלשון גל, הוא כי ידוע מ"ש בס"י שאותיות נק' אבנים, כמו שאבן הוא בחי' דומם כך האותיות בעצמן הם בחי' דומם, שאין בהם בחי' תוספת לאחר שיצאו מההעלם שלהם שהוא הבל הלב. וכשאותיות הם כסדרן, דהיינו אם אומר לו השכל בלא משל רק שהשכל בעצמו מתלבש באותיות ע"כ הם כמו אבנים שהם כסדרן, אבל אם אומר לו השכל במשל ע"כ הוא נק' כמו גל ש[ה]אבנים אינם כסדרן, כך האותיות הנוגעי' אל השכל אינן כסדרן מסודרים, רק הם מושלכים הנה והנה, והאור הנ"ל שהוא נתגלה ע"י הפרסא נק' בלשון המקובלים תולדה של אור, שהוא תולדה חדשה שהוא באופן הפרסא, כי ע"י המסך נשתנה מהות האור מכמו שהי', והאור הנ"ל הוא נברא מחדש, בחי' יש מאין, ומחמת שנשתנה האור

והנה יש יחוד¹⁹ ברכה וקדושה, ועם יחוד אין יכולים להמשיך כי אם ברכה ולא קדושה משא"כ בתשובה, וביאור הענין, דהנה בין מאציל לנאצלים יש ג"כ בחי' פרסה מפסיק, וקודם הפרסה מקום פנוי, ובחי' מקום פנוי היינו שנתעלם האור וחזר למקומו ולא נשאר כ"א הרשימו וכמבואר²⁰ בע"ח, והמשל לזה כאדם הרואה וכשמעלים עינו חוזר התפשטות חוש הראות למקורו, או כמו אדם שהשכיל בשכלו איזה דבר ואח"כ רוצה להבין ולהשכיל שכל גדול יותר מזה, אזי הארת השכל הקטן שהשכיל כבר חוזר ונתעלם במקור המשכיל וד"ל. כך בנמשל שמהות רצונו רצון הפשוט בתכלית לא הי' באפשרי להתהוות אפילו בחי' נאצלים, חכמים²¹ ולא בחכ' ידיעא, כ"א ע"י שנתעלם וחזר למקורו ונשאר מקום פנוי וגם זאת דרך פרסה וד"ל.

והנה כתיב בע"ח²² דרגלי דא"ק יורדים ומסתיימים עד סוף העשי' שאין בחי' פרסה מפסקת לפניו וד"ל, להיותו פשוט בתכלית הפשיטות, מעלה ומטה שווין אצלו כמו דבר העגול. דהנה יש שני רצונות, רצון הפשוט ורצון המורכב, רצון הפשוט אין לו שום התלבשות בשום טעם וכו', ורצון המורכב הוא המתלבש וכו' ומתפשט לקווין, לבחי' חכ' שהוא קו ומדה ולבחי' בינה, ה"כ²³ גבורות מנצפ"ך וכו' וד"ל.

והנה כתיב אין²⁴ ערוך לך וכו' הגם דלכאורה בריאה יצירה עשיה אין ערוך להם נגד אצילות יותר מאצילות נגד א"ק, להיות ב"ע בחי' יש וגבול ואצילות בחי' א"ס וד"ל, אמנם לפי האמת אין ערוך אצילות נגד א"ק יותר מבי"ע נגד אצילות. דהנה כתיב בע"ח²⁵ כשעלה ברצונו הפשוט, פי', דהנה אין בפרט אלא מה שבכלל, שמה שעלה ברצונו הפשוט דרך כלל נפרט אח"כ, היינו ד' עולמות אבי"ע, לא פחות ולא יותר, ואינו יכול להיות עוד דבר חדש מה שלא הי' בהכלל, מפני שכך עלה ברצונו הפשוט וד"ל, אמנם כשהיו ברצונו הפשוט לא הי' נראה בהם שום התחלקות וקדימה ואחור כלל, כי כולם²⁶ היו נסקרים בסקירה אחת וד"ל, אמנם כאשר נפרטו לצאת מהעלם אל הגילוי, נפרטו על זה הסדר,

ש"א (דרוש עגולים ויושר) ענף ד.
 (23) ה' גבורות מנצפ"ך: ראה ע"ח ש"ה (פ"ג). שם שכ"ה (פ"ב).
 (24) אין ערוך לך: תפלת שחרית דשבת.
 (25) בע"ח כשעלה ברצונו הפשוט: ראה ש"א (דרושי עגולים ויושר) ענף ב.
 (26) כולם היו נסקרים בסקירה אחת: ר"ה יח, א.
 (27) אבי"ע נגד ד' אותיות הוי"ה: ראה ע"ח שמ"ב (שער דרושי אבי"ע) פ"י.

(19) יחוד ברכה וקדושה: ראה הנסמן בלקו"ת ברכה צג, ד. ובמ"מ בתו"ח תולדות קמב, ג. וישלח קצו, ב ואילך. וראה ג"כ תו"א וישלח כה, א. מאמרי אדה"ז תקס"ה ח"א ע' צא. ע' צה. מאמרי אדהאמ"צ ויקרא ע' תתיב. ובהנסמן שם.
 (20) וכמבואר בע"ח: ראה שם ש"א (דרוש עגולים ויושר) ענף ב.
 (21) חכים ולא בחכ' ידיעא: תקו"ז בהקדמה (יז, ב).
 (22) בע"ח דרגלי דא"ק יורדים ומסתיימים:

אבי"ע²⁷, נגד ד' אותיות הוי"ה וד'²⁸ יסודות אש מים רוח עפר. והמשל לזה כמו אדם שרוצה לבנות בית, הנה מתחילה רצונו כולל כל הענינים ואופני הבנין בדרך כלל ומזה הרצון נפרטו אח"כ רצונות הפרטים וד"ל.

והנה אצילות ובי"ע יש להם עכ"פ איזה ערך מפני כשהיו כלולים ברצון הפשוט לא הי' ביניהם שום התחלקות וקדימה ואיחור כלל, משא"כ לגבי א"ק אין אבי"ע ערוך כלל, דשם לא שייך כלל התחלקות ומספר ד' וד"ל, אלא כך עלה ברצונו וד"ל.

ותכלית הבריאה, כי ישראל²⁹ עלו במחשבה, נמלך³⁰ בנשמותיהם של צדיקים וד"ל.

וזהו כבוד מלכותך יאמרו אמירה³¹ הוא בהעלם וד"ל. וגבורתך ידברו, בחי' דיבור, התגלות וד"ל. ובחי' מלכות דאצילות נק' להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו, הדר דייקא וד"ל.

והנה במצות ממשיכין בחי' ברכה³² לשון המשכה מהעלם אל הגילוי, דהיינו הארת אפס קצוהו מרצון הפשוט וד"ל. אמנם מהות רצון הפשוט לגמרי שיהי' בגילוי, זה אינו כ"א ע"י בחי' גלו³³ לאדום שכונה עמהם וד"ל. וזהו המכוון מהארבע גליות וכמ"ש בזה"ק³⁴ דבגלותא אסתלק קוב"ה לעילא לעילא, ב' פעמים לעילא היינו למעלה מכתר דאצילות ולמעלה ממלכות דא"ק.

והנה כתיב יעננו³⁵ ביום קראינו, וכמו למשל המעמיק שאלתו כן תשובתו ממקום עמוק מאוד נעלה, לכן ע"י בחי' בע"ת ממשיך מבחי' קדושה וד"ל.

ראה ג"כ סה"מ תרל"ז ח"ב ע' תקיג. לקו"ש ח"י ע' 168. וש"נ.

(32) ברכה לשון המשכה: ראה תו"א מקץ לו, ג. ו בכ"מ. ראה הנסמן במאמרי אדהאמ"צ דברים ח"ב ע' תלה. תו"ח שמות א, ד. וש"נ.

(33) גלו לאדום שכונה עמהם: ספרי מסעי לה, לד.

(34) בזה"ק דבגלותא אסתלק קוב"ה לעילא לעילא: זח"א רי, א. זח"ג ז, ב. כ, ב.

(35) יעננו ביום קראינו: תהלים כ, י.

(28) וד' יסודות אש מים רוח עפר: בהערת כ"ק אדמו"ר זי"ע בסה"מ תש"ח ע' 204 מצייין: ע"ד ד' יסודות: במדרש רבה במדבר פ"ד, יב. זח"ב כג, ב. רנד, ב. זח"ג רכה, א. זהר חדש בראשית ספ"ה. ברמב"ם הל' יסוה"ת ספ"ג ורפ"ד. ועוד.

(29) ישראל עלו במחשבה: ב"ר פ"א, ד.

(30) נמלך בנשמותיהם של צדיקים: ב"ר פ"ח, ז. רות רבה פ"ב, ג.

(31) אמירה הוא בהעלם. דיבור התגלות: